

сыпване въ —, l'engrangement *m.*; || насып-
вам въ —, *va.* engranger.
Житно зърно, *sn.* le blé et bled.
Житни шишлупки, *sf. pl.* la grenaille.
Жито, *sn.* le blé et bled, les graines *m.*; ||
отсъвам —, *va.* Com. blatrer; || кравие —,
sn. plante, blé de vache.
Житоѣдецъ, *sm. insecte*, la calandre.
Жица, *sf.* la fibre.
Жицаво (за лесо), *adj.* filandreux.
Жичастъ, *adj.* fibreux.
Жичка, *sf.* Anat. la fibrille.
Жильбина, *sf. pl.* la gencive (*voyez Вѣнци*).
Жълва, *sf.* (*voyez Костенурка*).
Жълта глина (за измазване зидове), *sf.*
le badigeon.
— каджика *sf. plante*, le souci.
— мѣдъ (перинчъ *t.*), *sf.* le potin; 1.
(стриата), la purpurine; 2. саждове или
стока отъ —, la dinanderie; 3. търговецъ
на стока отъ —, un dinandier.
— оловна прокиша, *sf.* le massicot et
protoxide de plomb.
— трѣска [*видъ —*, *Méd.* la chapetonade.
Жълтило, *sn.* le jaune; || — *plante*, le cur-
cuma ou safran des Indes.
Жълтнина, *sf.* le blémissement; || (около
клонъ-ть на пилците), la cire.
Жълтникавъ, *adj.* jaunâtre, luride, fla-
vescent.
Жълтителенъ, *adj.* jaunissant.
Жълтница (болестъ), *sf.* la jaunisse; ||
Méd. l'ictère *m.*; || щѣръ за — и страдалецъ
отъ —, ictérique, *adj. m.*
Жълтниченъ и -чавъ, *adj.* ictérique.
Жълтица, *sf.* le ducat, l'or *m.*; || pop. le
jaunet.
Жълтично злато, *sn.* or ducat *m.*
Жълто-зелень зумрудъ, *sn.* le péridot.
— камень, *sf. plante*, la queue-de-pourceau.
— клюнь дроздъ, *sn. oiseau*, la draine.
— корень, *sn. plante*, la statice ou gazon
d'Olympe.
— кось, *ca.* *s.* blondin, inne; blond, *adj.*
Жълтосвамъ, *va.* jaunir.
— сивъ конъ, *sn.* cheval étourneau *m.*
— усть, *sn. fam.* un blanc-bec.
— фюлъ, *sn. plante*, le violier ou girofée
jaune *f.*
— цвѣтило, *sn. plante*, la génestrolle; ||
троянто —, *sn. arbust.* le genêt; || място
обрасло съ —, la génetière et genestade.
— чирвень рубинъ, *sn.* la rubace et
rubacelle. *sou* bruant *m.*
Жълтурка, *sf. oiseau*, le loriot, pouillot, bréant
Жълтурникъ, *sn. oiseau*, le becfigue.
Жълтъ, *adj.* jaune.
— дѣбъ, *sn. arbre*, le chêne querceiron.
— зюмбуль, *sn. plante*, la belle-d'un-jour.
— клеверъ, *sn. plante*, la lupuline.

Жълтъ менешъ, *sm. plante*, la ravenelle.
— ранункулъ, *sm. plante*, le bassinet.
— цвѣтъ, *sm.* le jaune, l'or *m.*; || (или
русь), le blond.
Жълты есенски круши, *sf. pl.* le martin-
sec; || (зимни), *sf.* le franc-real.
— зърна (за цвѣтило), *sm. pl.* les gre-
nettes *f ou* graine d'Avignon.
Жълтѣята (за косми), *vr.* blondoyer; ||
която ся жълтѣе (за коса), blondissant, *adj.*
Жобе, *sn. t.* le capot, sarrau et sarrot *m.*
Жозданче (за писма), *sn. t.* le porte-feuille.
Жозданъ, *sn. t.* la troussse.
Жокей (младъ конийшъ), *sm.* un jockey.
Жоко (маймуна), *sn.* le jocco ou pongo; ||
(голѣма маймуна), le chimpanzé.
Жонка (кинеска ладія), *sf.* la jonque.
Жонкила, *sm. plante*, la jonquille; -ленъ,
de jonquille.
Жреба, *sf.* le sort, le destin, destinée, part
f., partage, lingot *m.*; 1. (въ лотарія), le
lot; || главна —, gros lot; 2. хвърлямъ слам-
ены -бы, *va.* tirer à la courte-paille; 3.
хвърленъ —, *fig.* le sort en est jeté.
Жребе (у конъ), *sn.* le petit; || **малко** —,
le roussin.
Жребецъ, *sm.* le poulin et poulin; || (жъ-
сеченъ), le poulichon; || (ради заваждане),
l'étaon *m.*
Жребиса (ожребваса), *v. imp.* elle pouline.
Жрецъ, екина, *s.* sacrificateur, trice; || (у
Елянцы), le prêtre; la prêtresse *f.*
Жречески, *adj.* sacerdotal.
Жречество, *sn.* la sacrifice; || (у идоло-
поклонци), le sacerdoce.
Жъртва (у *fig.*), *sf.* la victime; -венъ, de
victime; 1. обlation, offrande *f.*, holocauste
m., hostice *f.*; 2. югъ le martyr; 3. (съ вино),
la libation; 4. (у жъртвоприносene), le
sacrifice; 5. закалъмъ или приносъмъ —,
va. victimer; 6. заклане —, l'immolation *f.*
7. закалъмъ —, *va.* immoler; 8. приносъмъ
—, *va.* sacrifier; 9. ставамъ — на пла-
мъкъ-ть, *vn.* être la proie des flammes.
Жъртвенъ, *adj.* sacrificatoire.
Жъртвенъкъ, *sm.* l'autel *m.*, autel de pro-
thèse, la crédence; || (съзвѣздie), Astr. l'En-
censoir ou Autel *m.*
Жъртвоване, *sn. fig.* le sacrifice de.
Жъртвоприносачъ, *sm.* un sacrificateur, un
victimeira.
Жъртвоприносene, *sn.* l'oblation *f.*
Жъртувамъ, *va.* consacer, sacrifier, im-
moler; 1. (себе-си), d閞over, se victimer;
2. (себе-си за нѣкого), se sacrifier pour;
3. (себе-си нѣкому), s'immoler.
Жумерки, *sf.* les cr tons *m.*
Жуна и **Жука**, *sf.* la lèvre; 1. бърна (у
бублечки), *H. nat.* le labre; 2. прови-
сната долня —, *sf. fam.* la lippe; 3. про-